

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 27. května 2004

ve věci C-285/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Minden [Německo]: Edeltrad Elsner-Lakeberg proti Land Nordrhein-Westfalen ⁽¹⁾)

(Článek 141 ES — Směrnice 75/117/EHS — Vnitrostátní opatření stanovící, že učitelé na plný úvazek a ti zaměstnaní na částečný úvazek jsou povinni pracovat stejný počet hodin práce přesčas proto, aby měli právo na odměnu — Nepřímá diskriminace pracovníků ženského pohlaví zaměstnaných na částečný úvazek)

(2004/C 179/01)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-285/02, jejímž předmětem je žádost zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Verwaltungsgesicht Minden (Německo) směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem mezi Edeltradou Elsner-Lakeberg a Land Nordrhein Westfalen, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 141 ES a směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy (Úř. věst. L 45, s. 19), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 27. května 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 141 ES a článek 1 směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které nepobírají učitelé na částečný úvazek – stejně jako ti zaměstnaní na plný úvazek – žádnou odměnu za práci přesčas, nepřekračuje-li tři

hodiny za kalendářní měsíc, pokud se toto rozdílné zacházení dotýká značně vyššího počtu žen než mužů a pokud takovéto rozdílné zacházení nemůže být odůvodněno cílem nemajícím nic společného s příslušností k určitému pohlaví nebo pokud není nezbytné pro dosažení sledovaného cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 27. května 2004

ve věci C-398/02: Komise Evropských společenství proti Španělskému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 75/442/EHS — Životní prostředí — Nakládání s odpady)

(2004/C 179/02)

(Jednací jazyk: španělština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-398/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti Španělskému království (zmocněnkyně: L. Fraguas Gadea), jejímž předmětem je určení, že Španělské království tím, že nepřijalo nezbytná opatření, aby zaručilo, co se týče skládky, která se nachází v La Bañeza (Španělsko), použití článků 4, 9 a 13 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39), ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, s. 32), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), předseda senátu, J.-P. Puissochet a F. Macken, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, tajemník: R. Grass, vydal dne 27. května 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo nezbytná opatření, aby zaručilo, co se týče skládky v La Bañeza, použití článků 4, 9 a 13 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 323, 21.12. 2002

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 27. května 2004

ve věci C-68/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti D. Lipjesovi (¹)

(Šestá směrnice o DPH — Čl. 28b část E odst. 3 — Zprostředkovatelské služby — Místo uskutečňování plnění)

(2004/C 179/03)

(Jednací jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 68/03, jejímž předmětem je žádost zaslaná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem mezi Staatssecretaris van Financiën a D. Lipjesem, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 28b šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) ve znění vyplývajícím ze směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, kterou se doplňuje společný systém daně z přidané hodnoty a mění směrnice 77/388/EHS s ohledem na odstranění daňových hranic (Úř. věst. L 376, s. 1), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Rosas a A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajemník: R. Grass, vydal dne 27. května 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Čl. 28b část E odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění vyplývajícím ze směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, kterou se doplňuje společný systém daně z přidané hodnoty a mění směrnice 77/388/EHS s ohledem na odstranění daňových hranic, nelze

vykládat tak, že se vztahuje pouze na zprostředkovatelské služby, jejichž příjemcem je osoba povinná k dani z přidané hodnoty nebo právnická osoba nepovinná k dani z přidané hodnoty.

- 2) Pokud zprostředkování spadá do působnosti čl. 28b části E odst. 3 šesté směrnice 77/388 ve znění pozdějších předpisů, je k určení místa, kde plnění spočívající v poskytnutí zprostředkování byla uskutečněna, třeba postupovat podle čl. 28b částí A a B téže směrnice.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Länsrätten i Stockholms län ze dne 20. dubna 2004 ve věci Ulf Öberg proti Stockholms läns allmänna försäkringskassa

(Věc C-185/04)

(2004/C 179/04)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Länsrätten i Stockholms län (Švédsko) ze dne 20. dubna 2004 ve věci Ulf Öberg proti Stockholms läns allmänna försäkringskassa, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 22. dubna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Länsrätten i Stockholms län žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- i) Je požadavek vnitrostátního práva, podle něhož musí rodič pobývat nejméně 240 dní před narozením dítěte v předmětném členském státě a být zde účasten na zdravotním pojištění, aby měl nárok na poskytnutí rodičovských dávek v souladu s rodičovskými dávkami nemocenského, slučitelný s článkem 12 ES, čl. 17 odst. 2 ES, články 18 a 39 ES, čl. 7 odst. 1 a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1612/68 (¹) a směrnicí 96/34 (²) o rámcové dohodě o mateřské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS?
- ii) V případě kladné odpovědi na první otázku: vyžaduje právo Společenství, aby byla při určení, zda pracovník splnil rozhodné doby pro pojištění, stanovené vnitrostátním právem, započítána doba, během níž byl pracovník v souladu se služebním řádem úředníků Evropských společenství účasten na společném systému nemocenského pojištění?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2).

(²) Směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996 (Úř. věst. L 145, s. 4).